

C22 – BUI3

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

9 november 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
INTERNATIONALE SAMENWERKING EN TOERISME

INHOUD

Interpellatie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over een mogelijke herfederalisering van de buitenlandse handel	1
Vraag om uitleg van mevrouw Miet Smet tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de intra-Belgische verdeling van de Europese middelen 2007-2013 over de verschillende programma's	3

Voorzitter: de heer Karim Van Overmeire

Interpellatie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Platte-landsbeleid, over een mogelijke herfederalisering van de buitenlandse handel

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, nogal wat commentatoren vonden dat er niet echt veel nieuwigheden te vinden waren in het vraagesprek dat vorige maand in boekvorm werd gepubliceerd onder de titel 'Leterme uitgedaagd'. Een uitzondering was uw standpunt over de buitenlandse handel. Een aantal commentatoren interpreteerden uw antwoord als een pleidooi om die bevoegdheid opnieuw te federaliseren.

Uw analyse over de huidige situatie is overigens niet helemaal nieuw. U hebt die in het begin van het jaar al gemaakt in een vraagesprek met de kamers van koop-handel. U zei toen dat Vlaanderen niet genoeg over een corporate image beschikt. Deze analyse hadden we zelf ook al eerder gemaakt. Zulks kon trouwens al worden vastgesteld van bij het begin van de gedeeltelijke regionalisering van de buitenlandse handel, begin jaren negentig, met de oprichting van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel. Dat was niet vanaf het begin een succesverhaal, onder meer door de politisering aan de top en door de rivaliteit en de onduidelijke bevoegdheidsverdeling tussen de toen nog bestaande Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel of BDBH en de Vlaamse dienst. Dat kwam de dienstverlening aan de bedrijven en de doeltreffendheid van de acties niet ten goede.

Met de opheffing van de BDBH na de Lombardakkoorden van 2002 is daar enige verbetering in gekomen. Het beheerscontract dat in de loop van dit jaar werd afgesloten tussen de Vlaamse Regering en het nieuw gecreëerde Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen zou die werking nog moeten verbeteren. Spijtig genoeg blijft het Belgische Agentschap voor de Buitenlandse Handel nog altijd bestaan.

Mijnheer de minister-president, de situatie is nog altijd niet optimaal maar net op het ogenblik dat er mogelijk een einde komt aan die lange lijdensweg van eerst de VDBH, dan Export Vlaanderen en later het Vlaams

Agentschap voor Internationaal Ondernemen, zegt u vragen te hebben bij de doelmatigheid van de regionalisering. "Ik ben geen communautaire fetisjist. Ik heb trouwens evenzeer vragen bij de doelmatigheid waarmee we vandaag vanuit Vlaanderen en Wallonië de buitenlandse handel organiseren."

U vindt dat de huidige situatie niet voldoet. Ook op het federale vlak pleiten de ministers Verwilghen en De Gucht onomwonden voor een herfederalisering van de buitenlandse handel.

We hebben het vroeger al eens gehad over het feit dat u geen bezwaar had tegen de toegenomen samenwerking met andere gewesten, waar ook minister Moerman voorstander van is. Ik citeer uit uw boek: "De enen verkopen in het buitenland België, de anderen Vlaanderen, de derden Wallonië, al dan niet met Bruxelles erbij. Of de Vlaamse verkopers in het buitenland gaan voluit voor Vlaanderen en de Franstalige voluit voor Wallonië, of we gaan allemaal voor België, maar niet voor België en Vlaanderen en ook nog een beetje Brussel, niet voor België en Wallonië en een beetje Bruxelles. Dat is heel verwarrend."

Dat klopt natuurlijk en dat beweren anderen en ikzelf ook al jaren. Ik verwijs naar het artikel van Bruno Tindemans en Stefan Stremersch dat op 22 september in De Tijd is verschenen. Zij stellen daarin dat de dienstverlening voor internationale ondernemers te veel gespreid is over verschillende agentschappen en overheden. Er zijn niet veel opties om daaraan te verhelpen. Ofwel herfederaliseren we alles wat met internationaal ondernemen te maken heeft en keren we terug naar de toestand van voor de jaren tachtig. Ofwel gaat Vlaanderen dat goed is voor 80 percent van de Belgische export, resoluut zijn eigen weg en bouwt het een eigen corporate image uit, een eigen instelling voor kredietverzekering en een internationaal netwerk dat nog breder is dan het huidige. Dan ontdoet Vlaanderen zich van instellingen die dubbel werk doen en de verwarring enkel in de hand werken. U lijkt me veeleer te opteren voor de herfederalisering. U zegt weliswaar dat de gewesten hun eigen klemtonen kunnen leggen maar u zegt ook: "Wat te maken heeft met internationale organisaties gebeurt noodgedwongen onder federale coördinatie. Zoals het nu loopt, is het zeker niet de meest efficiënte manier om onze export te promoten of investeringen te werven. We moeten ons daarover bezinnen."

U herhaalt daarmee eigenlijk wat u begin van dit jaar in deze commissie al hebt gezegd. Ik denk dat het nu

tijd is om tot besluiten te komen. Volgend jaar komt er hoogstwaarschijnlijk een nieuwe communautaire ronde op ons af en ik vrees dat het herfederaliseren van de buitenlandse handel als pasmunt zal worden gehanteerd om andere zaken binnen te halen. Die herfederalisering staat op het verlanglijstje van kringen die dit veeleer zien als een middel om België te promoten dan om bedrijven te stimuleren en te helpen bij het internationaal ondernemen of om internationale bedrijven aan te trekken. Prins Filip was daar in 2004 in China heel duidelijk over toen hij ervoor pleitte om de buitenlandse handel meer Belgisch te maken.

Ik zou graag een duidelijk standpunt horen van de Vlaamse Regering. Minister Moerman is best tevreden met de huidige situatie. Ze heeft dat op 26 september nog eens aangegeven in een bijdrage in De Tijd waar ze de regionalisering van de bevoegdheden voor buitenlandse handel verdedigt omdat “dit ons de kans biedt om een volwaardig economisch beleid te voeren”. Verder bevestigt ze geen voorstander te zijn van een herfederalisering.

Mijnheer de minister-president, welke richting wilt u uit? U opteert blijkbaar niet voor een status quo want u bent niet tevreden met de toestand. Wilt u een verdere regionalisering en dus een Vlaams beleid inzake internationaal ondernemen dat voluit zijn eigen weg gaat, vertrekkende vanuit de merknaam Vlaanderen? Of wilt u effectief een herfederalisering zoals een aantal commentatoren uw uitlatingen in uw boek hebben geïnterpreteerd?

Als u kiest voor een verdere regionalisering, meent u dan niet dat een doorgedreven samenwerking met andere gewesten inzake onder meer exportpromotie en -begeleiding daarmee in tegenstelling is? Het antwoord van minister Moerman is altijd dat die samenwerking de onduidelijkheid niet in de hand werkt en een duidelijke profilering van de merknaam Vlaanderen niet in de weg staat. U zegt echter dat men het eens moet zijn over wat men in het buitenland wil promoten, wat in België niet het geval is. In dat verband vormt het bestaan van het Belgisch Agentschap voor de Buitenlandse Handel geen obstakel.

Mijnheer de minister-president, wat is het standpunt van de Vlaamse Regering? Moet er iets veranderen? Wat moet er desgevallend veranderen? Welke stappen werden daar eventueel al toe gezet?

De voorzitter: Minister-president Letermé heeft het woord.

Minister-president Yves Letermé: Mijnheer Van Nieuwenhuysen, ik ben een beetje verbaasd over uw vraag. Zoals u zelf hebt aangegeven, staat in het boek niets anders dan wat ik in februari in grote lijnen heb

gezegd in deze commissie. Er is in deze kwestie in elk geval geen sprake van een actuele standpuntbepaling van de Vlaamse Regering. Er is ook geen evolutie in standpunten. Ik heb in dit boek gewoon gezegd wat ik dacht. In dit land en ook in het Vlaamse Gewest is het alsnog niet verboden om na te denken.

Er zijn een aantal sectoren, onder meer deze die een impact hebben op de economie, waarin wij moeten streven naar meer bevoegdheden, maar dan in een geest van pragmatische samenwerking. Ik geef een voorbeeld op het niveau van de arbeidsbemiddeling. Aangezien arbeidsbemiddeling een Vlaamse bevoegdheid is, hebben we tijdens de afgelopen 10 à 15 jaar grotendeels aan maatwerk kunnen doen. Dit sluit niet uit dat we er na verloop van tijd in slagen om, eenmaal we die marge benutten om maatwerk te leveren, met de naburige gewesten samenwerkingsakkoorden af te sluiten om de performantie van onze dienstverlening ook verder dan de eigen gewestgrenzen te kunnen laten gelden. Ik geef u hiervan een concreet voorbeeld in de sector van de arbeidsbemiddeling. Onlangs hebben we samenwerkingsakkoorden kunnen afsluiten met het Brusselse Gewest. Vorige week nog kon ik samen met prins Filip in Wevelgem vaststellen hoe de VBAB van Zuid-West-Vlaanderen stilaan een beroep kan doen op de medewerking van de FOREM aan Waalse kant om de werkzoekenden in de regio Doornik-Moeskroen te mobiliseren voor onze Zuid-West-Vlaamse bedrijven. Met deze aanpak, waarbij we enerzijds de eigen bevoegdheid voluit benutten en anderzijds maatwerk leveren voor de Vlaamse economie en op een pragmatische manier samenwerkingsakkoorden afsluiten, zijn we op de goede weg.

Na verloop van tijd moeten we ook inzake exportpromotie en het aantrekken van investeringen in staat zijn om op een pragmatische manier deze weg te bewandelen. Daarbij leggen we eigen accenten en komen we zelfs tot een gedeeltelijke profilering. In dit dossier is het werken aan een sterkere merknaam van essentieel belang. Ik blijf er dan ook bij dat we het best geen diffuse boodschappen uitsturen. We moeten zorgen voor maatwerk, maar ook op een heel realistische manier de opportuniteiten benutten die zich aanbieden vanuit het Belgische beleid en de andere gewesten. Zo heeft Vlaanderen vier zeehavens terwijl in Wallonië alleen vanuit Luik – vrij rechtstreeks via het Albertkanaal – aansluiting mogelijk is op het Schelde-estuarium. Dat is een feitelijk gegeven.

Het is die weg die minister Moerman de afgelopen maanden heeft bewandeld. Vorig jaar heeft zij afspraken gemaakt met haar collega's van het Brusselse en Waalse Gewest waardoor Vlaanderen in landen waar het niet vertegenwoordigd is, een beroep kan doen op de vertegenwoordiging van een gewest dat wel aanwezig is en vice versa. Dat moet ons toelaten om op meer

plaatsen actief te zijn en elkaars inspanningen te laten renderen.

Mijn kritiek op de huidige situatie is dat het niet verboden is in dit land om na te denken. Verder zie ik wat ik zie in het buitenland. Ik zie wat er gebeurt en probeer daar lessen uit te trekken. Er is een probleem met de inspanningen die het agentschap – en dus de gewesten – leveren. Een aantal zaken moet duidelijker gemaakt worden zoals de merknaam en de doelmatige inzet van middelen.

Dit is een belangrijk dossier voor Vlaanderen. In 2005 bedroeg de export van Vlaanderen iets meer dan 170 miljard euro. De investeringen van buitenlandse bedrijven in Vlaanderen creëerden 3000 arbeidsplaatsen. Een belangrijk deel van de export gaat naar de Europese Unie waarbij heel wat bedrijven geen beroep moeten doen op overheidsdiensten om die exportkansen te grijpen. Maar door de globalisering neemt het aandeel van de export buiten de Europese Unie almaar toe en wordt samenwerking tussen bedrijven dus belangrijker, alsook ondersteuning door de overheid.

Ook wat investeringen betreft, zien we de invloed van de globalisering. Ik vraag me af of we soms niet te veel redeneren in termen van wat twee eeuwen lang gold voor exportpromotie. Dit is geen kritiek op de handelsmissies of 'ontdekkingsreizen' naar verre oorden, waar ik trouwens zelf aan deelgenomen heb. Maar ik betwijfel het effect hiervan. We leveren vandaag de dag een constante inspanning om via hoofdkwartieren van multinationals en grote aankoopcentrales onze producten te verkopen. Dit is een proces van voortdurend overtuigen, van gebalde informatie-uitwisseling, van het uitspelen van een aantal troeven, bijvoorbeeld fiscale troeven bij het aantrekken van investeringen. Flanders Investment & Trade doet dit prima onder de leiding van mevrouw Joris. Minister Moerman heeft de bestuursorganen van FIT bevolkt met mensen uit het werkveld.

Er is dus geen standpunt van de Vlaamse Regering dat het voorwerp moet zijn van interpellaties. Ik blijf bij wat ik in februari heb gezegd, het staat ook in het boek. Ik pleit voor een pragmatische aanpak. U duidde twee wegen aan: ofwel voluit de Vlaamse kaart trekken, ofwel opnieuw federaliseren. Ik denk persoonlijk dat er een derde weg kan zijn: kunnen we niet, zoals in de arbeidsbemiddeling, komen tot synergieën? We kunnen er maatwerk leveren voor onze eigen economische troeven en onze bedrijven ondersteunen vanuit een eigen Vlaamse aanpak, maar vooral zoeken naar hoe we een merk kunnen positioneren in een wereld die ruimer is dan Vlaanderen. Vandaag is er geen enkel merk uit dit land dat onbetwistbaar verbonden is aan een identiteit. We moeten eens nadenken hoe we daar iets kunnen aan doen. Het probleem is gesteld en ik wil vooral resultaten

voor de bedrijven en resultaten voor de economie via exportpromotie en het aantrekken van investeringen.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Wat het laatste betreft, zijn we het zeker met elkaar eens. Ik blijf ervan overtuigd dat het nog altijd heel belangrijk is om als entiteit een soort merknaam of kwaliteitsnaam te kunnen promoten. Voor sommige bedrijven uit bijvoorbeeld Finland of Nederland, is het feit dat ze uit die landen komen een waarborg voor kwaliteit. Dat zou ik ook voor Vlaanderen willen en daarom vind ik het corporate image zo belangrijk.

U hebt u hier meer genuanceerd uitgedrukt dan in uw boek, maar u zegt dat er nog geen standpunt van de Vlaamse Regering is. Moet dat er dan niet komen?

Minister-president Yves Leterme: In dat dossier is er geen recente standpuntbepaling die het voorwerp moet zijn van een interpellatie. Er is natuurlijk het gekende standpunt van de Vlaamse Regering en dat is het maximaal gebruikmaken van de bevoegdheden die zijn toegekend door de bijzondere wet. Daar hoort de promotie van de buitenlandse handel en de acquisitie van investeringen bij, wat minister Moerman goed doet. Maar er is nu niet plots een standpuntbepaling van de Vlaamse Regering over wat ze met de buitenlandse handel gaat doen. We zullen zien welke kansen we kunnen grijpen om iets te doen aan een aantal knelpunten.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Voor de Vlaamse Regering kan er dus volgend jaar geen sprake zijn van het opnieuw federaliseren van de buitenlandse handel?

Minister-president Yves Leterme: Ik denk dat ik me daarover duidelijk genoeg heb uitgedrukt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Miet Smet tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de intra-Belgische verdeling van de Europese middelen 2007-2013 over de verschillende programma's

De voorzitter: Mevrouw Smet heeft het woord.

Mevrouw Miet Smet: De financiële perspectieven voor de periode 2007-2013 zijn op Europees vlak maar

erg moeizaam tot stand gekomen. In april 2006 heeft men uiteindelijk een interinstitutioneel akkoord bereikt waarin een verdeling voor de structuurfondsen is afgesproken. Ook in België moet men tussen de federale regering en de regio's daarover een akkoord sluiten wat intussen gebeurd zou zijn.

Er is, globaal gesproken, een substantiële vermindering van toelagen voor ieder fonds. Is die percentuele vermindering gelijk voor alle gewesten? Welke gevolgen heeft die vermindering voor de organisaties en voor de overheid die gebruik maakt van de gelden van de Europese Unie?

Ik weet uit het verleden dat de gelden niet altijd optimaal gebruikt worden en dat de verdeling ervan niet altijd goed georganiseerd is. Ik heb meegemaakt dat de Europese Unie ons kwam zeggen dat er nog geld over was en dat we een project moesten indienen. Er is een budget per fonds. Maar de verdeling aan de organisaties en de bureaucratie die ermee gepaard gaat, blijft ondoorzichtig.

Er is dus een vermindering van toelagen, welke invloed zal dit hebben op het beleid? Worden organisaties ondersteund bij het indienen van subsidieaanvragen? Sommige doen immers geen aanvraag louter omwille van de bureaucratie die ermee gepaard gaat.

Ik zou ook nog eens graag de exacte cijfers krijgen. Welk beleid gaat de regering daarmee voeren?

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de Vlaamse Regering heeft veel energie gestoken in de onderhandelingen die sinds mei gevoerd zijn om te komen tot een akkoord over de intra-Belgische verdeling van de middelen van de Europese Unie. Ik zal hier geen voorlezing geven van al het betreffende cijfermateriaal, maar zal u de exacte cijfers laten bezorgen.

We hebben bij de vorming van de regering en de onderhandeling van het regeerakkoord, dus nog voor de Europese besluitvorming was afgerond, afgesproken dat we voor continuïteit zouden zorgen. Indien nodig zou de Vlaamse begroting worden aangesproken. Dit is geen sinecure als u weet over welke budgetten het soms gaat, bijvoorbeeld bij het Europees Sociaal Fonds (ESF).

Die beleidslijn wordt dus gevolgd en toegepast. We hebben recent het Plattelandsprogramma goedgekeurd. Daarbij heeft de Vlaamse Regering beslist om de verminderde Europese middelen te compenseren met Vlaamse middelen. Hetzelfde zal gebeuren met de middelen uit het Europees Sociaal Fonds en het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO).

Mevrouw Miet Smet: Voor de volle 100 percent?

Minister-president Yves Leterme: Onze ambitie is inderdaad dit te doen voor 100 percent. We hebben de eerste twee jaar voorzichtig bestuurd en we hebben in de meerjarenbegroting daarvoor voldoende middelen. We hebben binnen België een akkoord over de verdeling van de enveloppes. De volgende fase is de verdeling over de verschillende bevoegde ministers. Voor de Vlaamse Regering alleen al gaat het over een zevental collega's die activiteiten hebben die meegefinancierd worden met Europese middelen.

Het is de bedoeling om de partners maximale ondersteuning te geven. De laatste jaren voerde de Vlaamse Regering even een 'stop-and-go-beleid' over de cofinanciering waarna alles werd gecentraliseerd op speciale begrotingsallocaties. Daarop werd het opnieuw verspreid over de verschillende titularissen. Persoonlijk denk ik dat de twee methodes hun voor- en nadelen hebben. Belangrijk is dat de partners die actief zijn in programma's waar Europese financiering is en waar Vlaamse cofinanciering nodig is, goed ondersteund worden en dat alles vlot verloopt. Dat is althans de ambitie. Het is niet altijd eenvoudig om die ambitie waar te maken. In deze fase kunnen we nog geen uitspraken doen over de precieze organisatie. We hebben eerst gezorgd dat er een intra-Belgisch akkoord is over de verdeling van de middelen. Elke minister binnen de Vlaamse Regering moet nagaan hoe hij of zij daar binnen zijn of haar eigen beleidsdomein mee om springt. De bedoeling is door te gaan met wat goed was in het verleden en na te gaan wat er nog overblijft voor nieuwe beleidsaccenten. In een volgende fase moeten we in operationele termen nagaan hoe we de middelen kunnen aanwenden. Het zijn niet altijd de Europese middelen die de meeste problemen stellen, soms is er ook sprake van problemen bij de Vlaamse cofinanciering. Er moeten schikkingen worden getroffen opdat dit perfect kan werken.

Wat de potentiële inlevering en de pons-pondsgewijze verdeling over de verschillende gemeenschappen en gewesten betreft, is het vooral het federale niveau dat inlevert. Ik stel voor dat mijn adjunct-kabinetschef, die terzake de meest deskundige is, daar meer uitleg over geeft.

De voorzitter: De heer Muylle, adjunct-kabinetschef van minister-president Leterme, heeft het woord.

De heer Geert Muylle: Wat het regionale concurrentievermogen en de competitiviteit betreft, hebben wij in belangrijke mate de federale enveloppe afgeroomd. In die enveloppe zitten een aantal activiteiten die zeer nauw aansluiten bij de bevoegdheden inzake werkgelegenheid van de Vlaamse Regering. Die afroming gebeurde overigens met de instemming van de federale

regering. Dit laat ons toe om de daling voor de gewesten relatief kleiner te maken dan voor de federale regering. Voor Vlaanderen betekent dit een achteruitgang van ongeveer 5 procent. Hetzelfde geldt voor Wallonië en Brussel. De federale overheid verliest veel meer. De gemiddelde achteruitgang van de Belgische enveloppe bedraagt 7,7 procent. De deelstaten hebben goed onderhandeld en leveren dus minder in dan de federale overheid.

Wat de Europese territoriale samenwerking betreft, is de situatie compleet anders omdat de Europese enveloppe die België ter beschikking wordt gesteld, bijna een verdubbeling inhoudt. België heeft een stijging van 35 procent, de Vlaamse overheid een stijging van 50 procent. De stijging voor Vlaanderen is veel groter dan die voor Wallonië, wat in belangrijke mate te maken heeft met de cofinancieringspolitiek. Wallonië heeft immers nog altijd de enveloppe voor de convergentiepolitiek die voor Henegouwen wordt gevoerd. Die bedraagt ongeveer 5 miljoen euro. Zij moeten dat cofinancieren. Hoe meer geld zij voor die specifieke cofinanciering moeten uittrekken, hoe minder middelen ze hebben om andere zaken te cofinancieren.

Wat de plattelandsontwikkeling betreft, heeft de minister-president zelf de onderhandelingen gevoerd. Het is heel moeilijk om hier de evolutie weer te geven omdat het beleid in de loop van de voorbije jaren op federaal niveau gradueel helemaal is uitgekleeft. De verhouding tussen Wallonië en Vlaanderen is wel ongeveer gelijk gebleven.

Wat de verdeling van de enveloppe voor regionaal concurrentievermogen en competitiviteit betreft, heeft Vlaanderen geopteerd voor continuïteit. Voor wat de verhouding EFRO/ESF betreft, hebben we – eveneens in het verlengde van het verleden – de verdeelsleutel van 70-30 procent gehanteerd: 70 procent of 416 miljoen euro voor het ISF en 30 procent of 178 miljoen voor het EFRO.

Binnen de Vlaamse Regering is minister Bourgeois aangeduid als coördinator voor de formulering van de Vlaamse programma's EFRO en ESF en andere. Voor het ESF speelt ook minister Vandenbroucke een leidende rol, voor het EFRO is dat minister Moerman.

De voorzitter: Mevrouw Smet heeft het woord.

Mevrouw Miet Smet: Valt de samenwerking tussen Noord-Frankrijk en Vlaanderen ook onder de interregionale samenwerking?

De heer Geert Muylle: Er zijn vier grote programma's, onder andere met Frankrijk. We zullen die handhaven. Er zullen daar trouwens meer middelen worden voor uitgetrokken vanuit Europa. Er is één nieuwigheid, er

komt namelijk een maritiem grensoverschrijdend programma bij dat toelaat aan Vlaanderen, Wallonië, Frankrijk, Nederland en Groot-Brittannië om ruimere maritieme problematieken te behandelen. We zitten voor wat dat betreft echter nog maar in de opstartfase van de formulering.

Mevrouw Miet Smet: Is er ergens een centraal loket voor organisaties die een aanvraag indienen en die moeten worden geholpen of doet elke administratie dat op haar eigen manier?

Minister-president Yves Leterme: Daarvoor is er een taakverdeling. Voor het plattelandsbeleid zijn de provincies bij uitstek het aanspreekpunt.

De heer Geert Muylle: Voor het ESF is er al een Vlaams programmasecretariaat. Het wordt nu al van op Vlaams niveau aangestuurd. Het EFRO werd voornamelijk vanuit de provincies aangestuurd. De Vlaamse Regering heeft enkele maanden geleden beslist om ook het EFRO een meer Vlaamse aansturing te geven. De onderhandelingen die wij nu voeren, hebben als doel de betrokkenheid van provincies en gemeenten daarin te maximaliseren. De Vlaamse Regering opteert met name voor een meer Vlaamse aansturing omdat Europa bepaalt dat 75 procent van de uitgaven moet worden besteed aan Lissabon-georiënteerde projecten. Dat is maar mogelijk wanneer er een centralere afweging is van de ingediende projecten. We waken er echter wel over dat er mechanismen worden ingeschreven waardoor provincies en gemeenten daarin kunnen worden gehoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
